

[Glistrup]

for det er jo det, vi gør hver evige eneste dag herinde i folketinget, når vi afgør, om en hospitalsbevilling skal være større eller mindre, om veje skal anlægges på den ene eller den anden måde, om hastighedsgrænser for biler skal være det ene eller det andet. Så råder vi over liv og død, det kan vi ikke frage os, det er vor byrde at skulle gøre det.

Hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Wilhjelm var inde på, at det er grundlæggende at få fastslået, hvad der er årsagen til terrorismen. Det kan jeg være enig i, men når vi står i den situation, at terrorhandlingen er begået og vi har terroristen, som er anholdt her i landet, så må vi løse det problem. Men selvfølgelig skal vi da også grave dybt i, hvad der er årsagen til terrorismen.

Det har forslagsstillerne efter bedste evne forsøgt at gøre med at argumentere for, hvad der set med vore øjne er de væsentlige årsager til den, men det førte jo bare til, at fru Nathalie Lind sagde, at det var unødigt hånlige bemærkninger og partipolitisk pukken på u-landspolitik o. lign. Vi har forsøgt efter bedste evne at finde ud af, hvorfor vi har terrorisme, hvad vi kan gøre for at undgå den. Men selvfølgelig har hverken vi eller nogen som helst andre hverken på det punkt eller andre punkter inden for terrorbekæmpelsen patent på den evige sandhed. Vi må forsøge at hjælpe hinanden med argumenter, og er der nogen, der kan supplere vores analyse af det, hører vi det da meget gerne.

Fru Nathalie Lind fortsatte sin linje med at hævde, at vi ville forhåne det vesttyske samfund. Det vil vi ikke, men vi vil meget gerne fremdrage diskussionen på en sådan måde, at tingene kommer klart og skarpt frem og ikke bliver pakket ind i vat og formuleringer, sådan at det dræber og ødelægger diskussionen.

Vi har fra forslagsstillernes side al mulig respekt for den måde, som både Helmut Schmidt og Walter Scheel har forsøgt at løse deres meget, meget vanskelige opgaver på, og derfor er det forkert, når fru Nathalie Lind troede, at vi med vores bemærkninger forsøgte at håne det. Vi forsøgte at føre debatten videre frem og gøre det ved at udtrykke os på en markant og karsk måde.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan ikke opfatte det som nogen respekt for de tyske demokratiske forsøg, når man skriver i bemærkningerne til sit lovforslag, at det antagelig er, fordi det står i grundloven, at man ikke har brugt dødsstraf.

Det, der kalder mig herop, er en bemærkning fra hr. Wilhjelm. Jeg ville finde det lykkeligt, om alle i dette folketing så på samme måde på det, der er af terrorbevægelser i verden. Jeg lægger efter udspillet fra de syv i fremskridtspartiets gruppe mere vægt på at være enig med hr. Wilhjelm end med de syv i dette spørgsmål.

Det, jeg gerne vil have opklaret, er, hvad hr. Wilhjelm mente med udtrykket »individuel terrorisme«. Jeg går ud fra – men vil gerne have det bekræftet – at det, hr. Wilhjelm ikke uden videre vil inddrage under begrebet terrorisme, sådan som vi taler om det her, er det, som man måske snarere kunne kalde et undertrykt folks bekæmpelse af en besættelsesmagt. Det er klart, at det er noget helt andet end den terrorisme, vi taler om her. Det, det drejer sig om, er jo, hvordan vi ser på det, der er sket i Tyskland; lad der så være så meget baggrund, som der kan være under opbygningen af den tyske stat efter den anden verdenskrig – og man kommer jo ikke væk fra, som det blev nævnt før, at berufsverbot har berørt en million mennesker, og at det giver en uhyggelig baggrund – men vi tager vel begge to afstand fra Baader-Meinhof-gruppens terrorangreb mod den tyske demokratiske stat?

Nathalie Lind (V):

Hr. Glistrup gjorde nogle enkelte bemærkninger til mig, bl. a. noget om, at jeg ikke syntes at tro eller mene, at hr. Glistrup så positivt, måtte jeg nærmest forstå her nu, på den udvikling, der skete i Vesttyskland. Jeg vil gerne citere ordret fra, hvad der står i lovforslagets bemærkninger:

»Ved beslutningstagningen er det tankevækkende, at terrorisme ikke synes at forekomme i de kommunistiske diktaturstater, som jo gennem generationer har anvendt dødsstraf eller dødsstrafflignende Sibirienlandsforvisninger. Dette peger i retning af, at der over for kriminalitet af denne art kan være samfundsmæssig fornuft i at anvende dødsstraffen. Den er det i al fald mindre afskrækkende at efterligne end de andre ele-